

בש"פ 913/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 913/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) במ"ת 32622-08-17 מיום 24.1.2018

תאריך הישיבה: כ"א בשבט התשע"ח (6.2.2018)

בשם העורר: עו"ד דרויש נאשף

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך-אבניאל

החלטה *

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) לעצור את העורר עד תום ההליכים, לאחר שהופרו פעמיים תנאי מעצר הבית בו היה נתון.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום ביחד עם אחר בגין הצתה של שדה קוצים המצוי ליד תחנת אוטובוס בסמוך למרכז קניות "ירקונים". העורר שוחרר למעצר בית מלא בתנאים, בבית הוריו בכסיפה. העורר הפר בשתי הזדמנויות שונות את התנאים המגבילים שבהם היה נתון. בהפרה הראשונה מיום 1.10.2017 שהה העורר בערד ונסע באוטובוס לכיוון באר

שבע כשהחשד היה כי במהלך הנסיעה הציע הצעות מיניות לאחד הנוסעים ולנהג האוטובוס. התיק שנפתח בעניין זה נסגר. לאחר הפרה זו לא נתבקש מעצרו של העורר. ההפרה השנייה התרחשה ביום 21.11.2017 במסוף ארלוזורוב בתל אביב-יפו. העורר נחשד בכך שנצמד לאנשים כדי לכייס אותם, אולם גם בעניין זה לא ננקט נגדו הליך פלילי. בעקבות ההפרות התבקש מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. שירות המבחן בתסקיר מיום 8.1.2018 לא המליץ על שחרורו של העורר לחלופה וקבע כי אין בידיו המלצה טיפולית. בית המשפט המחוזי קבע כי נשקפת מהעורר מסוכנות הן נוכח העבירה המיוחסת לו, הן נוכח ההתנהגות המפורטת בתסקירים, וזאת מתחדדת נוכח הפרת תנאי השחרור. בית המשפט קבע אפוא כי הגם שמדובר בצעיר ללא עבר פלילי, אין הדברים יכול לשקול כנגד חומרת ההפרות; תדירותן; חומרת כתב האישום; והמסוכנות הנשקפת ממנו. בנסיבות אלו נקבע כי לא ניתן ליתן אמון בעורר, וממילא לא ניתן להורות על שחרורו לחלופה שגם היא לא נמצאה מתאימה על ידי שירות המבחן. בית המשפט הורה אפוא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים ועל חילוט מחצית הערבויות.

הערר שלפניי מכון כאמור להחלטת המעצר.

3. בא כוח העורר עמד על מצבו הייחודי של העורר ועל הנזקקות לטיפול מצדו. להשקפתו, מדובר בהפרות טכניות באופיין, שאינן מצביעות על מסוכנות; לא ננקטו נגדו הליכים פליליים בגין; ואף לא התבקש מעצרו עד תום ההליכים לאחר ההפרה הראשונה. בא כוח העורר עתר לשחרור העורר לחלופת מעצר או לחלופין להחזרת הדין לבית המשפט המחוזי שיורה על בחינת חלופה טיפולית. באת כוח המשיבה מצדה ביקשה להשאיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה.

4. שקלתי את טענות הצדדים. בית המשפט המחוזי עמד על כך שלא ניתן ליתן אמון בעורר לאחר שתי ההפרות נוכח מהותן ואופיין, וכידוע היכולת ליתן אמון בנאשם היא שעומדת בבסיס השחרור לחלופה. שירות המבחן אף הוא אינו ממליץ על שחרור לחלופה, ואינו מציג המלצה טיפולית בעניינו של העורר. בנסיבות האמורות לא מצאתי להתערב בהחלטתו המנומקת והמפורטת של בית המשפט המחוזי, מטעמיה.

הערר נדחה אפוא.

בשולי הדברים אפנה את תשומת ליבם של גורמי הטיפול בשירות בתי הסוהר לצורך במעקב אחר העורר נוכח מצבו, שעליו עמד בא כוחו בהרחבה.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ח (6.2.2018).

ש ו פ ט